

той не я оставилъ: „Нека спи!“ И заспало той го цѣлуналъ. А Анна отрѣзала отъ косичката му кичуръ руси косички и ги дала на Андрей.

Той ги взелъ. Скрилъ ги въ пазвата си и заминалъ за пристанището.

(Следва).

какъ защо?

Мили деца,

Въ хубавиятъ и голѣмъ немски градъ Виена къмъ края на м. септември т. г., е станало едно голѣмо събитие. Стотици хиляди ластовички отпѫтували съ аероплани къмъ топлитѣ страни!

Чудно и рѣдко пѫтешествие! Хиляденъ народъ, а най-много деца сѫ пълнѣли мѣстото, отъ кѫдето сѫ тръгнали чуднитѣ пѫтници. Ето какъ и защо е станало това.

На Алпитѣ (много висока планина) е валѣль голѣмъ снѣгъ. Става студено въ цѣлата околност.

Голѣмъ студъ става въ Виена и околността. Клонките по дърветата се вледенѣватъ.

Всички хора се изплашватъ отъ студа, надѣватъ топли зимни дрехи, палятъ печки. Ластовичките, изплашени отъ неочеквания студъ, почнали като луди да чиркатъ и вледенѣли да падатъ по пѫтищата. Беднитѣ птички! Още денъ и хиляди малки трупчета щѣли да засѣятъ околността. Тѣ чукали по прозорците на хората, каточели искали да имъ кажатъ: „Добри хора, помогнете ни, пустнете ни на топло, защото ние, беднитѣ птички умираме отъ студъ и гладъ.“ И хората отваряли прозорците си. И малките птички